

U nedelju, 25. oktobra, u organizaciji Gljivarskog društva „Novi Sad“, održana je dvanaesta godišnja manifestacija „Susret gljivara na Iriškom vencu“. Predsednik GD „Novi Sad“, gospodin Stevan Baluban, u najavi programa, poželeo je lepo vreme i dobru posetu tog dana, što se u potpunosti obistinilo. Što gljivara, što pukih amatera i zaljubljenika u prirodu, na platou ispred Info centra Nacionalnog parka „Fruška gora“ okupilo se puno gostiju i izletnika, koji su sa zadovoljstvom ispratili dešavanja.

Akcenat je bio na izložbi gljiva ubranih prethodnih dana na terenima Fruške gore, na kojoj je prikazano oko 200 vrsta. Priređena je izložba fotografija gljiva Fruške gore Bojana Šeguljeva i Stevana Balubana, a gospodin Branislav Uzelac (Asocijacija gljivara Srbije) održao je predavanje na temu „Retke gljive Balkana“. - Prethodne nedelje, a posebno u subotu, gljivari, raspoređeni u trinaest ekipa, ubrali su veliki broj gljiva, koliko odavno nismo imali. Ima oko 200 vrsta izloženih gljiva, i barem stotinak vrsta nismo stigli da determinišemo, iako smo sinoć radili do ponoći. Pored Fruške gore naše ekipe su obišle i Obedsku baru i šumu Karakušu u okolini Rume, gde su nabrali neke gljive kojih možda i nema na Fruškoj gori - objasnio je gospodin Baluban. Gljivari su posebni ljudi, pre svega ljubitelji prirode, koji se dive njenoj raskoši i bogatstvu, a gljive su možda narepresentativniji predstavnici takve prirode, jer se prepostavlja da se njihov broj kreće do neverovatnih milion i po vrsta.

Za sve one koji još uvek gljive dele na jestive i otrovne, gospodin Baluban je izneo podatak da uprkos mišljenju da je većina gljiva jestiva to nije tačno. Većina je nejestiva, zato što su tvrde, gorke, paprene i sl. Jedan značajan broj je lekovitih gljiva od kojih na Fruškoj gori raste Ganoderma Lucidum, poznatija po japanskom nazivu Reishi, ili našem Sunčanica. To je ujedno i najlekovitija gljiva koja raste na ovoj planeti, kao i Pleurotus ostreatus ili Bukovača koja raste u bukovim šumama, kojih na Fruškoj gori ima dosta.

Možemo smatrati da je jedan broj gljiva na Fruškoj gori jestivih (20%). Najveći broj je nejestiv i suprotno uvreženom verovanju da otrovnih ima najmanje, ove godine je u više navrata nađena Amanita phalloides, odnosno Zelena pupavka, naša najotrovnija pečurka, zatim Cetrina - žućkasta varijenta Zelene pupavke, kojima se pridružuje i velika zavodnica, Amanita muscaria ili Crvena muhara.

- Međutim, sa otrovnim gljivama je teško napraviti grešku, jer ako za najlepše žene kažu da su otrovne, onda je sigurno da su najlepše gljive stopostotno otrovne - poručuje gospodin Baluban i savetuje građanima da se učlane u neko gljivarsko društvo, nabave literaturu i počnu da uče. Domaćini ovog susreta GD „Novi Sad“ ovu manifestaciju su realizovali u saradnji sa Uduženjem penzionisanih radnika „Srbijagas“ i veliku pomoć NP „Fruška gora“ koji je svih prethodnih dvanaest godina izašao u susret i obezbedio predivan prostor ispred Info centra NP

„Fruška gora“, i za to su od domaćina dobili zahvalnice. Kao znak zahvalnosti priznanja su dodeljena i gospodinu Zoranu Jelenkoviću, predsedniku Mikološko-gljivarskog saveza Srbije, predstavnicima Asocijacije gljivara Srbije, Mikološkog društva Srbije, GD „Krupnj“, GD „Ljubomir Vuksanović“ iz Banje Koviljače. GD „Novi Sad“ je tom prilikom iznenadio gest Zorana Novakovića iz NVO „Caspar“ (Centar za eduaciju dece u prirodi), poklonovši društvu mikroskop.

Ni zabavni deo, koji je došao na kraju, nije izneverio očekivanja. Od dan ranije ubranih gljiva majstori kuvari pripremali su paprikaše u kotlićima (onaj vegetarijanski pripremljen je od čak 31. vrste gljiva). Posle kraćeg vremena svi kotlići su ostali prazni što je samo potvrda da su kuvari bili pravi, a jela ukusna. Ali, ipak se svi slažu da je najbolje od svega bilo druženje.

[Više fotografija možete da pogledate ovdje.](#)